

Abstrakt

Veverkovití (Sciuridae) představují početnou a ekologicky rozmanitou čeleď hlodavců s takřka celosvětovým areálem rozšíření. Nicméně v posledních letech se jejich počty globálně snižují, především díky degradaci a fragmentaci jejich přirozeného životního prostředí vlivem lidské činnosti. Z tohoto důvodu je dnes několik desítek druhů z této čeledi zařazeno na seznam ohrožených živočichů a některé z nich se dostaly takřka na hranici extinkce. Jedním z prostředků, jak zabránit vyhynutí živočichů, je jejich chov *ex-situ* a následné reintrodukce, repatriace a posilování volně žijících populací. K záchraně ohrožených druhů veverkovitých hlodavců by mohl přispět *ex-situ* odchov v zoologických zahradách, spojený s reintrodukci odchovaných jedinců do volné přírody. Ačkoliv jsou však veverkovití hlodavci v zoologických zahradách s oblibou chováni, ne vždy se jedná o druhy ohrožené jako spíše atraktivní pro návštěvníky. Cílem této bakalářské práce je uceleně shrnout, které druhy veverkovitých hlodavců jsou ve světových zoologických zahradách nejběžnější, pro které druhy existují chovatelské nebo repatriační programy a jaké dosavadní poznatky a zkušenosti tyto programy přinesly. Shrnutí těchto poznatků by do budoucna mohlo pomoci při plánování nově vznikajících ochranných projektů, případně vylepšení stávajících metodik a opatření. Cílem práce je zároveň zdůraznit význam chovatelských institucí při ochraně malých a méně charismatických druhů savců a podpořit tak rozvoj podobných projektů.

Klíčová slova

Sciuridae, zoologické zahrady, chov v lidské péči reintrodukce, Rodentia, translokace